

НАРЕДБА за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища

Обн. - ДВ, бр. 69 от 22.08.2000 г.; изм. и доп., бр. 25 от 03.04.2009 г.; изм., бр. 79 от 06.10.2009 г.; изм. и доп., бр. 59 от 31.07.2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 22.12.2011 г.; изм., бр. 62 от 12.07.2013 г., в сила от 03.07.2013 г.; изм. и доп., бр. 76 от 30.09.2016 г.; изм., бр. 86 от 27.10.2017 г.; изм. и доп., бр. 28 от 05.04.2019 г.

Приета с ПМС № 168 от 14.08.2000 г.

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) С наредбата се определят държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и на завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища и научни организации.

Чл. 2. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Право на признаване на придобито висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър" и „магистър" и на образователна и научна степен „доктор", както и на завършени периоди на обучение имат български граждани, чужди граждани и чужденци с предоставена международна закрила, които са се обучавали във висши училища и научни организации, създадени и функциониращи по законоустановения ред в страната, в която е придобито висшето образование или са завършени периодите на обучение.

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) При признаването на придобито висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър" и „магистър" и на образователна и научна степен „доктор", както и на завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища и научни организации не се допуска дискриминация на основание на възраст, пол, раса, инвалидност, език, религия, политически или други убеждения, национален, етнически или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имуществено, родословно или друго състояние или на основата на каквото и да е обстоятелство, което не е свързано с образованието, за което се иска признаване.

Чл. 4. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Висше образование, придобито в чуждестранно висше училище на образователно-квалификационна степен „бакалавър" и „магистър", се удостоверява с диплома или с друг аналогичен документ, издаден от образователна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование на съответната държава.

(2) Периодът на обучение като част от програма за висше образование, завършен в чуждестранно висше училище, признато от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование на съответната държава, се удостоверява с академична справка или с друг аналогичен документ.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Придобита в чужбина степен, съответстваща на образователна и научна степен „доктор", се удостоверява с диплома или с друг аналогичен документ, издаден от образователна или научна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование и научноизследователската дейност на съответната държава.

Раздел II

Признаване на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър" и „магистър" и на

**образователна и научна степен „доктор“, придобити в
чуждестранни висши училища и научни организации
(Загл. изм. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.)**

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Признаването на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“, придобити в чуждестранни висши училища, е официално писмено потвърждение на стойността на дипломата за висше образование или на друг аналогичен документ, издаден от образователна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование на съответната държава.

Чл. 5а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Признаването на придобита в чужбина степен, съответстваща на образователна и научна степен „доктор“, е официално писмено потвърждение на стойността на дипломата или на друг аналогичен документ, издаден от образователна или научна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на светското висше образование и научноизследователската дейност на съответната държава.

Чл. 6. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) Признаването на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ и на образователна и научна степен „доктор“, придобити в чуждестранни висши училища и научни организации, се извършва с цел:

1. достъп до по-нататъшно обучение в системата на висшето образование, до обучение за повишаване на квалификацията и до докторантура;

2. улесняване на достъпа до пазара на труда, до докторантура в научна организация, както и за други цели, когато заявителят има правен интерес.

Чл. 7.(Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 62 от 2013 г., в сила от 03.07.2013 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 62 от 2013 г., в сила от 03.07.2013 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) Процедурата по признаване на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ и на образователна и научна степен „доктор“, придобити в чуждестранни висши училища и научни организации, се организира от висшето училище в случаите по чл. 6, т. 1 и от министъра на образованието и науката чрез Националния център за информация и документация (НАЦИД) в случаите по чл. 6, т. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. изцяло, бр. 102 от 2011 г.) Процедурата по ал. 1 се провежда при условия и по ред, определени със съответните правилници на висшите училища и с устройствения правилник на Националния център за информация и документация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

(4) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

(6) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

(7) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; отм., бр. 28 от 2019 г.)

Чл. 8. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм и доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 76 от 2016 г.; изм., бр. 86 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) Лицата, желаещи признаване на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ подават писмено заявление, в което се посочва гражданство, дата и място на раждане, към което представят следните документи:

1. (доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

2. (доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г. ; изм. изцяло, бр. 102 от 2011 г.) оригинал и копие на дипломата за висше образование или на друг аналогичен документ, издаден от образователна институция;

3. (нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. изцяло, бр. 59 от 2010 г.) оригинал и копие на приложението към дипломата, както и оригинал и копие на европейско дипломно приложение, ако притежават такава;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 25 от 2009 г. ; изм. изцяло, бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) документ, удостоверяващ промяната в имената на заявителя, ако лицето е чужд гражданин;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.);

9. (нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

10. (нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.) ;

(2) (Доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 59 от 2010 г.; Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Лицата, желаещи признаване на образователна и научна степен „доктор“, придобита в чуждестранни висши училища и научни организации, подават писмено заявление, в което се посочва гражданство, дата и място на раждане, към което прилагат следните документи:

1. оригинал и копие на дипломата за научна степен или на друг аналогичен документ, издаден от образователна или научна институция;

2. дисертацията и автореферата (на хартиен и електронен носител), в случай че присъждането на степента изисква такива;

3. други документи, имащи отношение към признаването, ако притежават такива;

4. документ, удостоверяващ промяната в имената на заявителя, ако лицето е чужд гражданин.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. изцяло, бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 76 от 2016 г.; изм., бр. 86 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2019 г.) Документите по ал. 1, т. 2 и 5 и ал. 2, т. 1 и 3, издадени извън страните - членки на Европейския съюз, и страните по Конвенцията за признаване на квалификациите, отнасящи се до висшето образование в европейския регион (ДВ, бр. 51 от 2000 г.), трябва да отговарят на изискванията на съответните разпоредби на двустранни международни договори, по които Република България е страна, или на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове (ДВ, бр. 45 от 2001 г.), а при липса на такива разпоредби - да са преминали процедура по общия ред за легализациите, преводите и заверките на документи и други книжа. Документите по ал. 1, т. 2 и 5 и ал. 2, т. 1 и 3 с изключение на европейското дипломно приложение, издадени от висшите училища в страните - членки на Европейския съюз, и в страните по Конвенцията за признаване на квалификациите, отнасящи се до висшето образование в европейския регион, трябва да бъдат придружени с превод на български език от лице, извършващо преводи по реда на глава трета от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден с Постановление № 184 на Министерския съвет от 1958 г. (обн., ДВ, бр. 73 от 1958 г.; изм. и доп., бр. 10 от 1964 г., бр. 77 от 1976 г., бр. 96 от 1982 г., бр. 77 от 1983 г. и бр. 103 от 1990 г.). Документът, удостоверяващ промяната в имената на заявителя по ал. 1, т. 7 и ал. 2, т. 4, представен на чужд език, трябва да бъде придружен с превод на български език.

(4) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; доп., бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) Подаването на документите по ал. 1 и ал. 2 се осъществява лично от заявителя или

чрез упълномощено от него лице във висшето училище или в НАЦИД или по електронен път. При подаване на заявление по ал. 2 на хартиен носител заявителят прилага към него и попълнено заявление на електронен носител.

(5) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; предишна ал. (4), изм., бр. 59 от 2010 г. ; отм., бр. 102 от 2011 г.; Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) При подаване на заявлението по ал. 1 и 2 лично заявителят представя документ за самоличност за сверяване на данните. В случаите, когато заявлението се подава от упълномощено лице, то представя пълномощно от заявителя.

(6) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г. ; отм., бр. 102 от 2011 г.; Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Удостоверяването на промяна на имената на заявител - български гражданин, се извършва служебно от компетентния орган чрез проверка в Национална база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

(7) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Длъжностно лице от компетентния орган по признаване проверява документа по ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 1 в 14-дневен срок след подаването му, като след изтичането на срока заявителят или упълномощеното от него лице може да получи оригиналите на документите.

(8) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) В случаите на подаване на документите по електронен път към заявлението се прилагат сканирани копия на изискваните документи, подписани с електронен подпис.

(9) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Когато е налице обективна невъзможност за удостоверяването и проверката на съответните факти и обстоятелства по служебен път, органът може да поиска информация и/или документи за удостоверяването им от заявителя, който е задължен да ги представи.

(10) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Изключения от ал. 3 се допускат за документи на лица, получили международна закрила, като тези документи може да не са легализирани и заверени.

Чл. 9. (Доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. изцяло, бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

Чл. 10. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. изцяло, бр. 102 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2019 г.) Признаването на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ включва:

1. проверка на статута на висшето училище, издало документите по чл. 4, ал. 1;
2. проверка на автентичността на документите по чл. 4, ал. 1 и оценяване съответствието на данните от тях с държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България;
3. (отм. - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) ;
4. вземане на решение за признаване на образователно-квалификационна степен на висшето образование с професионална квалификация, когато тя е посочена в дипломата, за отказ тя да бъде призната, или за прекратяване на процедурата.

Чл. 11. (Доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) Признаването на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“, придобито в чуждестранни висши училища, се извършва чрез оценяване съответствието на данните от представените документи с държавните изисквания за придобиване на висше образование на образователно-квалификационни степени „бакалавър“ и „магистър“ в Република България.

(2) При признаването на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се отчитат следните показатели:

1. начин на приемане на студентите;
2. продължителност на обучението;

3. (доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) общ хорариум на изучаваните учебни дисциплини и/или придобити кредити;

4. съотношение на учебните дисциплини и на техните хорариуми, които осигуряват фундаменталната, специалната и специализиращата подготовка;

5. съотношение на учебните дисциплини и на техните хорариуми, които осигуряват теоретичната и практическата подготовка;

6. (нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) резултатите от обучението като съвкупност от придобитите знания, умения и компетентности през периода на обучение;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) начин на дипломиране.

(3) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Признаването на висше образование се извършва в съответствие с придобитата образователно-квалификационна степен, удостоверена с представените документи по чл. 4, ал. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г. ; изм., бр. 102 от 2011 г.) Когато в документите по чл. 4, ал. 1 не е посочена образователната степен, се взема решение на коя образователно-квалификационна степен съответства придобитото висше образование съгласно българското законодателство.

Чл. 12. (Доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) Признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища, се отказва, когато се установят съществени различия между данните от представените документи и държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България, както и когато:

1. е представен за признаване документ, който не е диплома или друг аналогичен документ за висше образование и не е издаден при условията на чл. 4, ал. 1;

2. е представена диплома, издадена от чуждестранно висше училище, признато от компетентен държавен орган на съответната държава по местонахождение на висшето училище за част от системата е на светско висше образование, но обучението е проведено в структури на територията на друга държава, които не са открити и не функционират по законоустановения ред;

3. е представен документ, удостоверяващ завършено висше образование, за който след извършване на проверка се установи, че не е издаден от съответното висше училище.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.) Отказът по ал. 1 се мотивира. В отказа за признаване на висше образование по ал. 1 може да се включи препоръка за възможните мерки, които лицето да предприеме, за да получи признаване на по-късен етап, включително полагане на допълнителни изпити.

(3) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Отказът по ал. 1 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 13. (Изм. изцяло - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. изцяло, бр. 59 от 2010 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.; Нов - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) Признаването на придобита в чужбина степен, съответстваща на образователната и научна степен „доктор“, включва:

1. проверка на статута на висшето училище или научната организация, издала документите по чл. 8, ал. 2;

2. проверка на автентичността на документите по чл. 8, ал. 2;

3. проверка на данните от документите по чл. 8, ал. 2 и установяване на съответствието на придобитата в чужбина степен с образователна и научна степен „доктор“;

4. вземане на решение за признаване на образователната и научна степен „доктор“, за отказ тя да бъде призната или за прекратяване на процедурата.

Чл. 13а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) (1) Признаване на придобита в чужбина степен, съответстваща на образователна и научна степен „доктор“, се отказва, когато се установят съществени различия между данните от представените документи и

държавните изисквания за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ в Република България, както и когато:

1. е представен за признаване документ, който не е диплома или друг аналогичен документ за научна степен или не е издаден от образователна или научна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на висшето образование и научноизследователската дейност в съответната държава;

2. е представен за признаване документ, който е издаден от образователна или научна институция, призната от компетентен държавен орган за част от системата на висшето образование и научноизследователската дейност в съответната държава, но е присъден без защита на дисертационен труд, в случай че присъждането на научната степен изисква такъв, или не съответства на образователна и научна степен „доктор“;

3. е представена диплома, издадена от чуждестранно висше училище или научна организация, призната от компетентен държавен орган на съответната държава по местонахождение за част от системата на висшето образование и научноизследователската дейност, но обучението е проведено или дисертацията е защитена в структури на територията на друга държава, които не са открити и не функционират в съответствие с нейното законодателство в областта на висшето образование и научноизследователската дейност;

4. е представен документ, удостоверяващ научна степен, придобита в чужбина, за който след извършване на проверка се установи, че не е издаден от съответното висше училище или научна организация.

(2) Отказът по ал. 1 се мотивира. В отказа за признаване на висше образование по ал. 1 може да се включи препоръка за възможните мерки, които лицето да предприеме, за да получи признаване на по-късен етап, включително полагане на допълнителни изпити.

(3) Отказът по ал. 1 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 14. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2019 г.) В случаите по чл. 6, т. 2 на заявителя се издава удостоверение по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАЦИД, което важи само на територията на Република България и не осигурява на притежателя си права, които той може да ползва в отношенията си с трети страни. Удостоверението е защитено от фалшификации със специфичен знак и се подписва от изпълнителния директор на НАЦИД или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) Заявителят има право да му бъде издадено и електронно удостоверение, подписано с електронен подпис, ако е направил такова искане.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) В случаите по чл. 6, т. 1 признаването на висше образование важи само за продължаване на обучението във висшето училище, което извършва признаването, и не осигурява права, които могат да бъдат ползвани в отношенията с трети страни.

Раздел IIа

Поправка на очевидна фактическа грешка. Издаване на дубликат на удостоверение. Обезсилване на удостоверение (Нов - ДВ, бр. 59 от 2010 г.)

Чл. 14а. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 76 от 2016 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2019 г.) Служебно или по заявление на заинтересуваното лице може да се поправят очевидни фактически грешки, допуснати в удостоверението по чл. 14.

(2) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 102 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 76 от 2016 г.) Заинтересуваното лице или лице, упълномощено от него, подава заявление в НАЦИД или по електронен път, подписано с електронен подпис по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257, 28.8.2014 г.).

(3) В случай че производството се инициира служебно, заинтересуваното лице се уведомява.

(4) Решението за поправка на издаденото удостоверение подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. След влизането му в сила заинтересуваното лице връща оригинала на поправеното удостоверение и му се издава ново удостоверение, в което е отразена поправката. Поправеното удостоверение се унищожават.

Чл. 14б. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) Ако издаденото удостоверение по чл. 14 бъде изгубено или унищожено, изпълнителният директор на НАЦИД по заявление на заинтересуваното лице издава дубликат.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.).

Чл. 14в. (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) Ако с влязъл в сила съдебен акт бъде установена неистинността на някой от документите, послужили за основание за издаване на удостоверението, издаденото удостоверение се обезсилва.

(2) Производството по обезсилване на издадени удостоверения се извършва служебно или по искане на заинтересувано лице.

Раздел III

Признаване на периоди на обучение, завършени в чуждестранни висши училища

Чл. 15. (1) Признаване на периоди на обучение означава установяване на съответствието на част от програма за висше образование, която е била оценена и документирана от чуждестранно висше училище, с програмата на българското висше училище, в което се иска признаване.

(2) Висшето училище организира дейността по признаване на периоди на обучение при условия и по ред, определени в правилника за устройството и дейността му, и при спазване на установените изисквания за придобиване на висше образование по същата и/или по сродна специалност в българските висши училища.

Чл. 16. При установяване на съществени различия висшето училище уведомява лицето за възможните мерки, които то може да вземе, за да получи признаване на по-късен етап, включително полагане на допълнителни изпити.

Раздел IV

Информационно осигуряване на дейността по признаване на придобито висше образование и на завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.; доп., бр. 28 от 2019 г.) (1) (Изм. изцяло - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Дейността по признаване на придобито висше образование и на завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища се подпомага от Националния център за информация и документация, който изпълнява функциите на Национален информационен център за академично признаване и мобилност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Националният информационен център за академично признаване и мобилност е член на Европейските мрежи ENIC/NARIC.

(3) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) Националният център за информация и документация подпомага висшите училища чрез:

1. информация за статута на образователните институции, издали документите по чл. 4, ал. 1;

2. установяване автентичност на документите по чл. 4, ал. 1;

3. отправяне на искане за информация от висшето училище, издало дипломата за висше образование, или от компетентните органи на държавата, в която е придобито висшето образование;

4. оценяване съответствието на данните от дипломата с държавните изисквания за придобиване на висше образование в Република България, за което се изготвя препоръка по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАЦИД.

(4) (Нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; предишна ал. 3, изм., бр. 102 от 2011 г.) За изпълнението на дейностите във връзка с академичното признаване НАЦИД създава и поддържа Единна информационна система за академично признаване (ЕИС).

(5) (Нова - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) За целите на информационното подпомагане по ал. 3 в НАЦИД се предоставят копия на документите и данните, изискуеми по чл. 8.

Чл. 17а. (Нов - ДВ, бр. 28 от 2019 г.) (1) Националният център за информация и документация изготвя Информационна карта за придобита образователна степен с цел улесняване достъпа до пазара на труда по искане на чужденци с предоставена международна закрила, които по обективни причини не могат да представят изискуемите документи по чл. 8, ал. 1 и 2.

(2) Издаването на информационната карта по ал. 1 не е еквивалентно на признаване по чл. 5 и 5а.

(3) Информационната карта за придобита образователна степен се издава по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАЦИД.

Чл. 18. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2011 г.) Националният център за академично признаване и мобилност:

1. предоставя на компетентните органи на страните по Конвенцията за признаване на квалификациите, отнасящи се до висшето образование в европейския регион (ДВ, бр. 51 от 2000 г.), на чуждестранни висши училища и на граждани информация за системата на висшето образование в Република България;

2. събира, обобщава и предоставя на компетентните национални органи, на висши училища и на граждани информация за системите на висшето образование на страните по конвенцията;

3. (Изм. изцяло - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.) информира висшите училища за основните документи, приети от Европейските мрежи ENIC/NARIC и отнасящи се до академичното признаване, както и за решенията на годишните пленарни сесии на мрежите;

4. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) информира висшите училища за решенията на Комитета по прилагане на конвенцията, както и за утвърдените от него документи;

5. при поискване информира български и чуждестранни институции и граждани за държавните изисквания за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища.

6. (нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 59 от 2010 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.) поддържа база данни с публичен достъп за подадените заявления за признаване на висше образование и за издадените удостоверения и отказите за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища.

7. (нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.) поддържа база данни и осигурява достъп до подписаните с електронен подпис удостоверения за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища;

8. (нова - ДВ, бр. 59 от 2010 г.; изм., бр. 102 от 2011 г.) поддържа база данни на обезсилените удостоверения за признаване на висше образование, придобито в чуждестранни висши училища.

9. (нова - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) поддържа база данни с публичен достъп за взетите решения за признаване на висше образование от висшите училища.

Чл. 19. (Нов - ДВ, бр. 102 от 2011 г.) В 30-дневен срок от датата на вземане на решение по чл. 10, т. 4 висшето училище изпраща в НАЦИД на хартиен и електронен носител информация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАЦИД.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Лица, които по независещи от тях причини, като природни бедствия, крупни аварии или военни действия на територията на държавата, в която са се обучавали, не могат да представят диплома за висше образование или документ, удостоверяващ завършен период на обучение, могат да поискат установяване на тези факти от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс.

§ 2. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) (1) (предишен текст пар. 2 - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Упражняване на професии на основата на признато по реда на наредбата висше образование се урежда при условия и по ред, определени със закон или с друг нормативен акт.

(2) (Нова - ДВ, бр. 25 от 2009 г.) Признаването на професионална квалификация за упражняването на регулирана професия на територията на Република България се извършва по реда на Закона за признаване на професионални квалификации.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. (1) Министърът на образованието, младежта и науката определя състава на комисията по чл. 7, ал. 2 до 2 месеца от влизането в сила на наредбата.

(2) Първото заседание на комисията по чл. 7, ал. 2 се провежда най-късно до 3 месеца след влизането в сила на наредбата.

§ 4. Наредбата се издава на основание чл. 9, ал. 3, т. 9 от Закона за висшето образование.

Приложение към чл. 10, ал. 1, т. 4

(Изм. изцяло - ДВ, бр. 25 от 2009 г.; отм., бр. 102 от 2011 г.)

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ към

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 150 на МС от 26.07.2010 г. за изменение и допълнение на Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища, приета с Постановление № 168 на Министерския съвет от 2000 г.

(ДВ, бр. 59 от 2010 г.; изм., бр. 76 от 2016 г.)

§ 11. Постъпилите преди влизането в сила на постановлението заявления за признаване на висше образование, за които няма издадени удостоверения или откази на органа по признаването, се разглеждат по досегашния ред.

§ 12. (Изм. - ДВ, бр. 76 от 2016 г.) Процедурите по § 11, за които са налице основанията по чл. 7а, ал. 1, т. 1 и 2 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища, се прекратяват със заповед на министъра на образованието и науката или на упълномощено от него длъжностно лице.

Преходни и заключителни разпоредби към ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 142 на МС от 08.07.2013 г. за приемане на Устройствен правилник на Министерството на младежта и спорта (ДВ, бр. 62 от 12.07.2013 г., в сила от 03.07.2013 г.)

§ 51. В чл. 7, ал. 1 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни

висши училища, приета с Постановление № 168 на Министерския съвет от 2000 г. (обн., ДВ, бр. 69 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 25 и 79 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г. и бр. 102 от 2011 г.), думите „**образованието, младежта и науката**“ се заменят с „**образованието и науката**“.

**Разпоредби към ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 246 на МС от
21.09.2016 г. за изменение и допълнение на нормативни
актове на Министерския съвет
(ДВ, бр. 76 от 30.09.2016 г.)**

§ 2. В Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища, приета с Постановление № 168 на Министерския съвет от 2000 г. (обн., ДВ, бр. 69 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 25 и 79 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 102 от 2011 г. и бр. 62 от 2013 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8 ал. 3 се изменя така:

„(3) Документите по ал. 1, т. 2 и 5, издадени от висшите училища извън страните - членки на Европейския съюз, Исландия, Норвегия, Лихтенщайн и Швейцария, трябва да отговарят на изискванията на съответните разпоредби на двустранни международни договори, по които Република България е страна, или на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове, съставена в Хага на 5 октомври 1961 г., а при липса на такива разпоредби - да са преминали процедура по общия ред за легализациите, преводите и заверките на документи и други книжа. Документите по ал. 1, т. 2 и 5 с изключение на европейското дипломно приложение, издадени от висшите училища в страните - членки на Европейския съюз, Исландия, Норвегия, Лихтенщайн и Швейцария, трябва да бъдат придружени с превод на български език от лице, сключило договор за извършване на преводи с Министерството на външните работи съгласно чл. 2а, ал. 2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, приет с Постановление № 184 на Министерския съвет от 1958 г. (обн., ДВ, бр. 73 от 1958 г.; изм. и доп., бр. 10 от 1964 г., бр. 77 от 1976 г., бр. 96 от 1982 г., бр. 77 от 1983 г. и бр. 103 от 1990 г.). Документът, удостоверяващ промяната в имената на заявителя по ал. 1, т. 7, представен на чужд език, трябва да бъде придружен с превод на български език.“

2. В чл. 14а, ал. 2 думата „**универсален**“ се заличава и накрая се добавя „**по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257, 28.8.2014 г.)**“.